

allez ELS DE LATTER changer!

K'BLAM! Dit is het geluid van het besef dat iets alweer een jaar (een jaar!) geleden gebeurd is. In mijn geval: het ontvangen van een doorsnee nieuwsbrief van De Ambrassade met een speciale oproep die de aanleiding was tot iets bijzonders. De ganse a-tot-z-uitleg bespaar ik jullie (nieuwsgierigen, voel jullie vrij om mijn mailbox te spammen), maar hier een poging tot weergave der essentie.

Er is iets schoons aan de gang, hier in onze Dampoortstraat. Na anderhalf jaar geleden onze nieuwe stek op nummer 84 ingepalmd te hebben en een eerst voorzichtige, nu hartelijke kennismaking met onze sympathieke pittaburen, vergroten we ons sociaal terrein. En dat komt allemaal door het actieonderzoek rond diversiteit waar we ons op voorstel van De Ambrassade insmeten. Bedoeling van dit onderzoek: samen met een aantal jongeren met verschillende roots onder de loep nemen hoe divers onze werking al dan niet is of kan zijn. Divers? Jaja! Wij zijn daar voorstanders van! Volg even mee: hoe meer verschillende mensen, hoe groter de diversiteit aan achtergrond, input en ideeën, hoe breder het denkkader en hoe verrijkender je werking. Ja, toch! Niet, dan? Het is alleszins onze overtuiging.

Na het typische vergaderen en brainstormen – je kent het wel – kwamen we tot volgende constatacie: we vertoeven al een hele poos in deze levendige buurt, maar wie zijn eigenlijk onze burenen? Welke talenten hebben zij? Waarmee kunnen zij ons verrijken? En nu we toch vragen aan 't stellen zijn: kennen zij ons wel?

We startten met iets heel simpel. Onder de noemer Sofasessies zetten we onze zetel buiten. Gewapend met een camera en onze allersympathiekste glimlach, nodigden we voorbijgangers uit voor een korte babbel in onze zetel. Een bont allegaartje van mensen passeerde de revue. Het ene gesprek vlotte al wat beter dan het andere en we hebben de wereld er niet mee veranderd, maar we zetten iets in gang. We stelden ons open, vertelden wat wij doen, vroegen wat hén bezig hield. En ziedaar, het ijs was gebroken. Als we nu ons kantoortje buiten lopen, zwaaien we naar Julie, geven we een hand aan Ali of vragen we naar Khalifs laatste muzikale ontdekkingen. En dat is zo schoon. Die dagelijkse minuut van verbondenheid met je buurt waar strategische doelstellingen niet tellen, maar waar je van mens tot mens een gevoel uitwisselt. Ohh... ik pink bijna een euforische traan weg! Echt, een aanrader. 📷

“

Hoe meer verschillende mensen, hoe groter de diversiteit aan achtergrond, input en ideeën, hoe breder het denkkader en hoe verrijkender je werking. Ja, toch!

